

ONUN ARDINDAN

O; tarih boyunca hakkında elli bine yakın kitap, yüz binlerce makale yazılmış tek Türk'tür.

İşin aslı Samsun'a ayak bastığı günden beri Atatürk sadece Türkiye'nin değil, tüm dünyanın gündemine oturmuş; aramızda olduğu günden bu güne kadar hakkında yazılan ve söylenenler özellikle ülkemizde hayranlıktan eleştiriye doğru bir yön almıştır. Hatta Kanada'da eğitim gören(!) Sunni bir kız, Şii Humeyni'yi Atatürk'e tercih ettiğini dahi söyleyebilmiştir.

Zafer denen şey gerçekten bir zafer miydi? Verdiği kurtuluş mücadelesi tüm emperyalist ülkelere mi yoksa sadece Yunanlılara karşı mı oldu? Atatürkçülük diye bir ideoloji var mı? Bu ideoloji günümüzde de hayatta olduğu dönemdeki kadar değer taşıyor mu?

Ne yazık ki bu tip temel ve ülkemizi ilgilendiren dünyevi tartışmalarla yetinmeyenler; onun kişiliğine ve karakterine yönelik eleştirilerde bulunmaktan da çekinmedi.

Kendisini Samsun'a gönderen Vahdettin'i satan bir hain de dendi. Hem komünist hem İngiliz ajanı olduğu da. Hatta Mustafa Kemal'i karalamak için kiralanan kalemler onun eşcinsel olduğunu yazarken, sözüm ona milletvekili olan ve Neyzen Teyfik'in

"İşgaldeki hali sakın unutma

Atatürk'e dil uzatman gereksiz

Sen anandan yine doğardın amma

Baban kim olurdu bilemezdin şerefsiz”

Dizelerine müstahak kişi tarafından veled-i zina bile ilan edildi.

Bu çirkin ve temelsiz iddialarda bulunanlar; Atatürk'e tüm dünyanın duyduğu hayranlığı görmezden gelip Mustafa Kemal'i yerden yere vurmaya, varlığının bu ülke için önemini azaltmaya çalışan; onun kadar büyük olmadıkları için onu kendileri kadar küçültmeye çalışan zavallılardır.

Mustafa Kemal; okuryazar oranının yüzde 5, sanayinin ve üretimin sıfır olduğu, saltanat ve hilafetin insanların ciğerine işlediği bir dönemde, normalde en az iki üç kuşak geçmesi gerekirken; devrimleri sayesinde 15 yıl gibi kısacık bir sürede yoktan var ettiği bir ülkeyi şaha kaldırmış ve tüm dünyayı kendine hayran bırakmıştır.

Kaldı ki; büyük dahi hiçbir zaman kendine hayran kişiler çoğaldığı zaman Türkiye'nin çağ atlayacağını, dünya üzerinde saygın bir yere kavuşacağını düşünmemiştir. O; kurmuş olduğu Türkiye Cumhuriyeti, dünyanın saygısını kazandığı, sadece çevresinde değil tüm dünyadaki politikalara yön verecek konuma geldiği zaman hedefe ulaşılmış olacağını her konuşmasında vurgulamıştır.

Ne yazık ki bugün onu; minnet ve şükranla anmaları gerekirken adını dahi telaffuz etmeyenden tutun da bugünkü varlığını büyük dâhiye borçlu olduğunu unutan, sayesinde elde ettikleri imkânları vatanları için değil şahsi menfaatleri için kullanan toplumda saygın yer edinmiş(!) kişiler mevcut.

Ancak bu kişilere inat Peyami Safa'nın 11 Kasımda Atatürk'ümüzün ardından yazdığı şu makaleye yürekten inanan milyonlar var oldukça, söz konusu küçük beyinler; dimağlarımızdaki Atatürk'ü de onun ölmez eseri olan Türkiye Cumhuriyetini de yok edemeyecektir:

“Türk'e ait her şeyin içinde o vardı. Her ev her gün kendi aile reislerinden bir haber bekler gibi ondan bir işaret almaya alışmıştı. Kara haberden sonra hem de nasıl her şey birden bire söndü. Sanki her evden bir cenaze çıktı. Onun kadar var olan ve onun kadar var eden bir insanın yokluğuna inanmamak duygusu içindeyiz. Ancak onun ölen tarafı et ve kemik yığını olan tarafıdır. Ölmeyen tarafı ise; fani altın başına sığmayarak memleket hudutları kadar taşan cevheridir. Bu cevher Türk'tür. Onun sağlığında ona güvendiğimiz için bizi saran ihmallerimizden, hepimize dağılan cevheriyle kurtulacağız. Maddi yokluğunun manevi varlığına asla mani olamayacağını ispat edeceğiz. Çünkü biz onun gövdesine tapan bir putperest değil; ölmez eserine ve manasına bağlı bir şuuruz. O kendi vücuduyla beraber kaybolacak fani bir milletin değil, kendi manasıyla beraber yaşayacak ebedi bir milletin yaratıcısıdır.”

ŞEBNEM ÖZBEK

10.11.2011

-- YA YOLUNDA YÜRÜRÜZ..
ŞEBNEM ÖZBEK

YA BU UĞURDA ÖLÜRÜZ..

<http://www.yozgathaber.com.tr>